

РЕШЕНИЕ

№ 1661

гр. София, 15.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 20.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **7563** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 268, вр. чл. 267, ал. 2, т. 5 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс.

Административно дело № 7563.2022 г. е образувано по жалба, вх. № 28501/29.07.2022 г. от адвокат Г. Д., като пълномощник на „ОГОСТА“ АД, против РЕШЕНИЕ № 118/14.07.2022 г., на и.д. „директор“ на Териториална дирекция на НАП – В. Т., постановено във връзка с Решение № 4204/23.06.2022 г. на Административен съд София – град, по адм. дело № 3994/2022 г.

Адм. дело № 9031 по описа на Административен съд София – град за 2022 г., присъединено към първото дело е образувано по жалба, вх. № 33440/20.09.2022 г. от същия адвокат, като пълномощник на „Огоста“ АД, против РЕШЕНИЕ № 153/05.09.2022 г. на заместник – директор от ТД на НАП – В. Т., с което е поправена очевидна фактическа грешка, допусната в процесното, основно Решение № 118/14.07.2022 г., на и.д. „директор“ на същата териториална дирекция.

Подателят на жалбите желае отмяна и на двете цитирани решения, като твърди материална и процесуална незаконосъобразност на същите, а относно Решение № 118/14.07.2022 г. се твърди и нищожност.

В съдебното производство дружеството – жалбоподател е представлявано от адвоката, който: поддържа жалбите; ангажира писмени доказателства; претендира възстановяване разноски за водене на двете дела, съгласно представен списък и писмени доказателства за плащания; представя и писмена защита.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата, с доводи за

законосъобразност и правилност на двете решения. Желаете юрисконсултско възнаграждение и възражава за прекомерен размер на адвокатските възнаграждения. Представя писмена защита.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, въз основа на доказателствата, налични в двете дела, след извършената в резултат на обсъждането им и на доводите на страните проверка за законосъобразност, според изискванията на чл. 160, ал. 2, вр. чл. 268, вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК, излага следните мотиви по съществуването на спора.

Фактичката обстановка, свързана с процесния случай е изключително усложнена, не само заради няколкото постановени съдебни решения, за които ще стане дума, но и поради сложността на правоотношението, по което страна е „Огоста“ АД, като длъжник по образувано в ТД на НАП - В. Т. изпълнително дело № 12050000334/2005 г. за принудително събиране на публични задължения и поради факта, че публичният изпълнител и териториалният директор определено са пренебрегвали указанията, дадени със съдебните решения. За удовлетворяване на публичните кредитори срещу задълженото лице „Огоста“ АД са били предприети различни процесуални действия, касаещи негови активи.

Според съдържанието на Постановление за възлагане, № С210012-091-0000862/17.09.2021 г. (л. 32 от настоящото дело): на 15.09.2021 г. е била проведена публична продажба, чрез търг с тайно наддаване по горепосоченото изпълнително дело и на основание чл. 253 ДОПК, с Протокол № С210012-102-0002468/15.09.2021 г. е обявено за купувач „АСМ“ ЕООД; на купувача е възложен поземлен имот, собственост на длъжника, с Идентификатор 48489.5.159 и площ 113 578 кв. м., ведно с находящите се в него три бр. сгради: едноетажна производствена сграда с идентификатор 48489.5.159.11, ЗП 10776 кв.м., двуетажна производствена сграда с идентификатор 48489.5.159.38 – ЗП 392 кв.м. и битова сграда с идентификатор 48489.5.159.6, на 2 етажа със ЗП 272 кв.м., находящи се в [населено място], на [улица] – Промишлена зона; купувачът е заплатил цената, като е превел по сметка на ТД на НАП, Офис М. съответната сума; върху имота и сградите, обект на публичната продажба, имало вписана забрана в полза на други кредитори, като вписването е след датата на налагане на възбрана в полза на НАП; за производствените сгради, посочени в постановлението имало сключен договор за наем, вписан в Служба по вписванията на 22.12.2014 г., след налагане на възбрана в полза на НАП; в имота имало и други сгради, които не са обект на продажбата, предвид факта, че същите са били възбранени в полза на други кредитори. Купувачът по Постановление за възлагане, № С210012-091-0000862/17.09.2021 г. е бил въведен във владение на процесните имоти, на 23.09.2021 г.

Междувременно действията на публичния изпълнител и постановлението са били оспорени от „ТБМ – 2000“ ЕООД, в качеството му на трето лице със самостоятелни права върху част от имотите, продадени на търга, с жалба от 21.09.2021 г. С Решение № 129/30.09.2021 г. директорът на ТД на НАП - В. Т. е отменил всички действия на публичния изпълнител, касаещи имот „първи етаж от двуетажна масивна жилищна сграда със ЗП 262 кв.м. в УПИ 5609, с идентификатор 48489.5.159.6.“, като приел (констатира), че с така извършената продажба публичният изпълнител е продал имот, който не е бил собственост на длъжника, а на третото лице „ТБМ – 2000“ ЕООД, което го закупило от ЕТ „Кондор – Йото Минкин“, който пък го придобил от „Огоста“ АД на 28.02.2002 г.

Във връзка с проведената публична продажба са били издадени от публичния

изпълнител и Разпореждания за разпределение, №№ С210012-125-0228421/20.09.2021 г. и С210012-125-0227939/20.09.2021 г. Същите са оспорени от „Огоста“ АД, пред териториалния директор, който с Решение № 137/28.10.2021 г. е оставил жалбата без уважение и е потвърдил разпорежданията. Решението е било обжалвано пред АССГ, който с Решение № 654/07.02.2022 г., по адм. дело № 11731/2021 г. (л. 44 от настоящото дело) е отменил решението на директора на ТД на НАП - В. Т. и е върнал преписката за ново произнасяне, съобразно дадените с мотивите на съдебното решение указания. При новото разглеждане на преписката териториалният директор е постановил Решение № 12/16.02.2022 г., с което е отменил Разпореждания за разпределение №№ С210012-125-0228421/20.09.2021 г. и С210012-125-0227939/20.09.2021 г. и преписката е върната на публичния изпълнител за ново произнасяне.

Споменатият по – горе въвод на „АСМ“ ЕООД във владение на имотите по Постановление за възлагане, № С210012-091-0000862/17.09.2021 г., обективизиран в Протокол, изх. № С210012-115-0000226/23.09.2021 г. е оспорен от „Огоста“ АД с жалба, вх. № ИТ-00-1044/05.10.2021 г. до директора на ТД на НАП - В. Т., който с Решение № 135/15.10.2021 г. я оставил без разглеждане. Решението е обжалвано пред Административен съд София - град, който с Решение № 1248/25.02.2022 г., по адм.д. № 11730/2021 г. е отменил отказа и е върнал преписката на административния орган, за произнасяне по същество. Териториалният директор постановил Решение № 32/17.03.2022 г. (на л. 66 от настоящото дело), с което е разгледал по същество жалбата, вх. № ИТ-00-1044/05.10.2021 г., но я оставил без уважение. Решение № 32/17.03.2021 г., след жалба от „Огоста“ АД също е отменено от Административен съд София – град, с Решение № 5279/11.08.2022 г., по адм. дело № 3398/2022 г. и административната преписка е върната за ново разглеждане с указания, „да се отговори на направените от жалбоподателя оплаквания и възражения, да се изследват и анализират действията на публичния изпълнител, като се изложат подробни и съдържателни мотиви, кореспондиращи с конкретно установената фактическа обстановка“.

С жалба, вх. № 20158/23.09.2021 г. (процесната по настоящото дело) „Огоста“ АД е оспорило пред териториалния директор действията на публичния изпълнител, свързани с проведената на 15.09.2021 г. публична продажба по цитираното изпълнително дело, както и издаденото Постановление за възлагане, № С210012-091-0000862/17.09.2021 г. Жалбата е оставена без разглеждане от териториалния директор, с Решение № 130/01.10.2021 г., което е отменено от Административен съд – Монтана с Решение № 103/16.03.2021 г., по адм. дело № 510/2021 г. и преписката е върната с указания за произнасяне по същество. Последвало Решение № 37/31.03.2022 г. (л. 70 от настоящото дело), с което териториалният директор за втори път оставил без разглеждане жалба, вх. № 20158/23.09.2021 г. С Решение № 4204/23.06.2022 г., по адм. дело № 3994/2022 г. състав на АССГ е прогласил нищожност на Решение № 37/31.03.2022 г., на директора на ТД – В. Т., поради това, че не е изпълнил съдебното решение на Административен съд – Монтана.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД дължи произнасяне по същество, предвид чл. 268, ал. 1 ДОПК досежно законосъобразността на: А/ Решение № 118/14.07.2022 г. на директора на ТД – В. Т., потвърждаващо действията на публичния изпълнител, свързани с проведената на 15.09.2021 г. публична продажба по цитираното

изпълнително дело, както и издаденото Постановление за възлагане, № С210012-091-0000862/17.09.2021 г.; Б/ Решение № 153/05.09.2022 г. на заместник – директор от ТД на НАП – В. Т., с което е поправена очевидна фактическа грешка, допусната в процесното, основно Решение № 118/14.07.2022 г.

Съдът приема, че жалбата, вх. № 28501/29.07.2022 г. от името на „Огоста“ АД, против Решение № 118/14.07.2022 г. на и.д. „директор“ на Териториална дирекция на НАП – В. Т. е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество. Процесуално допустима е и жалбата по присъединеното адм. дело № 9031/2022 г., против Решение № 153/05.09.2022 г. на заместник – директор от ТД на НАП – В. Т., с което е поправена очевидна фактическа грешка, допусната в процесното, основно Решение № 118/14.07.2022 г.

Оспореното Решение № 118/14.07.2022 г., с което териториалният директор е оставил без уважение жалбата от „Огоста“ АД, вх. № 20158/23.09.2021 г., според декларираното с него е постановено в изпълнение на последното, цитирано по - горе съдебно решение на АССГ. Видно е от петитума на жалбата до териториалния директор, че искането е за отмяна на извършените от публичния изпълнител действия по проведения на 15.09.2021 г. търг с тайно наддаване, както и за отмяна на Постановление за възлагане, № С210012-091-0000862/17.09.2021 г. За да остави без уважение жалбата, вх. № 20158/23.09.2021 г., с Решение № 118/14.07.2022 г. ответникът сам е дефинирал, че се произнася „във връзка с Решение № 4204/23.06.2022 г., по адм. дело № 3994/2022 г. на АССГ, по жалба „срещу действия по търг с тайно наддаване по изпълнително дело № 12050000334/2005 г. на публичен изпълнител при териториална дирекция на НАП - В. Т., И. М. и Постановление за възлагане № С210012-091-0000862/17.09.2021 г.“. В тази връзка несподелени от Съда са твърденията и доводите на юрисконсулта – пълномощник на ответника (становището на л. 293 от делото и писмената защита), че с жалбата до Съда се оспорват „единствено действията по подготовка на търга и лицето непротиворечиво заявява, че не обжалва Постановление за възлагане, № С210012-091-0000862/17.09.2021 г.“. Жалбата до Съда е насочена против Решение № 118/14.07.2022 г. на териториалния директор, така както указва разпоредбата на чл. 268, ал. 1, изр. първо, вр. чл. 267, ал. 2, т. 5 ДОПК, и с оспорваното решение ответникът се е произнесъл по жалба с искане за отмяна на извършените от публичния изпълнител действия по проведения на 15.09.2021 г. търг с тайно наддаване, както и за отмяна на Постановление за възлагане, № С210012-091-0000862/17.09.2021 г.

Глава двадесет и шеста ДОПК е наименована „Публична продан“. С Раздел III „Продажба чрез търг“ се уреждат процесуалните правила за организиране и провеждане на продажби, чрез търг, вкл. на недвижими имоти. Длъжникът в изпълнителното производство естествено и винаги е страна по същото (чл. 210, ал. 1, т. 2 ДОПК) и поради това публичният изпълнител дължи да го уведомява за фактическите и правни действия, който извършва (предприема).

С жалбата, вх. № 20158/23.09.2021 г. „Огоста“ АД е дефинирало предмета на оспорване като: „действия на публичния изпълнител И. Г. от ТД НАП В. Т., Офис М., извършени по изпълнително дело № 12050000334/2005 г., във връзка с извършената продажба, чрез търг с тайно наддаване, на недвижими имоти: поземлен имот с идентификатор 48489.5.159, с площ 113 578 кв. м., ведно с находящите в него 3 сгради - едноетажна производствена сграда с идентификатор 48489.5.159.11, ЗП 10776 кв.м.; двуетажна производствена сграда, с идентификатор 48489.5.159.38, ЗП 392 кв. м. и

битова сграда с идентификатор 48489.5.159.6, на 2 етажа, ЗП 275 кв. м., намиращи се в [населено място], ул.Т. М.“ № 6 - Промислена зона, както и срещу изготвено Постановление за възлагане по реда на чл. 253 от ДОПК № С210012-091-0000862/17.09.2021 г., и срещу насрочен въвод за владение за дата 23.09.2021 г.“. С жалбата са изложени подробни възражения, както следва: а) на длъжника по изпълнителното дело – „Огоста“ АД не е бил връчен препис от Постановление за възлагане по реда на чл. 253 от ДОПК № С210012-091- 0000862/17.09.2021 г., „за да може да се запознае с неговото съдържание и да види, кои имоти са възложени на купувача и да може да организира и защити своите интереси“; б) длъжникът по изпълнителното дело – „Огоста“ АД не е бил уведомен за окончателната данъчна оценка на имотите и за начина, по който е определена; последната оценка, която е съобщена на длъжника е Разпореждане за определяне на окончателна оценка, изх. № С200012-104-0000964/28.09.2020 г., но тя касае единствено и само оценка на поземлен имот с идентификатор № 48489.5.159, площ 113578 кв.м, който е само един от обектите; в) началната тръжна цена, обявена от публичния изпълнител е съгласно Удостоверение за данъчна оценка от 31.08.2021 г.; данъчната оценка само на земята обаче, е в размер на 1 292 006, 40 лева; данъчната оценка на едната производствена сграда, описана в съобщението на публичния изпълнител като едноетажна производствена сграда с площ от 10776 кв.м. е 1 712 152, 90 лева; данъчната оценка на третата сграда, описана в съобщението на публичния изпълнител като битова сграда на два етажа с площ от 275 кв.м, данъчната оценка е 110 775, 40 лева; за една от сградите, описана в съобщението като двуетажна производствена сграда с площ от 392 кв.м. липсва данъчна оценка в приложеното удостоверение; общата стойност на трите данъчни оценки е в размер на 3 114 934, 70 лева; г) в съобщението за търг, изх. № С210022-111-0002521/10.08.2021 г. (забележка: уточнено с оспорваното Решение за поправка на очевидна фактическа грешка, № 153/05.09.2022 д) публичният изпълнител е описал, че продава определени обекти, посочени с идентификатор и площ, но тези идентификации не отговарят на данните от актове за собственост и скиците; една от сградите (б. „а“ по – горе - двуетажна производствена сграда с площ от 392 кв.м.), която липсва в удостоверението за данъчна оценка, а съгласно цитирания от публичния изпълнител Акт за държавна собственост № 687/05.12.1994 г.; видно и от Постановлението за налагане на възбрана, от дата 23.03.2004 г. същата сграда не е била възбранена, което означава, че публичният е продал невъзбранен имот, за който не е събрал доказателства за собственост, параметри (площ) и данъчна оценка, пазарна стойност и окончателна оценка; видно от Скица на поземлен имот, № 15-742807-15.10.2018 г. тази сграда е прилепена до една от големите сгради в поземления имот; видно от документите по изпълнителното дело, както и от приложените с жалбата писмени доказателства, публичният изпълнител е продал и самия поземлен имот с идентификатор 48489.5.159, целият с площ 113 578 кв. м., но според представени документи за собственост в този поземлен имот има налични още сгради, собственост на „Огоста“ АД и на трети лица.

За последните твърдения с жалбата до териториалния директор са приложени: Уведомително писмо, изх. № С190012-162-0002499/30.09.2019 г., заедно с приложени към него списък с недвижими имоти, предмет на продажба, Уведомително писмо, изх. № С190012-162-0003241/29.11.2019 г., заедно с приложени към него списък с недвижими имоти, предмет на продажба и Уведомително писмо, изх. № С190012-162-0000305/10.02.2020 г., заедно с приложени към него списък с недвижими имоти,

предмет на продажба. С така описаните действия на публичния изпълнител жалбоподателят „Огоста“ АД е обосновал и искането си за отмяна (прогласяване нищожност) на Постановление за възлагане, № С210012-091-0000862/17.09.2021 г., поради това, че „е издадено въз основа на една неправилна, незаконосъобразна продажба, която страда от множество не следва да поражда правно действие, докато не бъдат проверени атакуваните действия на публичния изпълнител, особено с оглед посоченото вече засягане на права на трети лица със самостоятелни права...“.

Административен съд София – град, в настоящия състав приема, че жалбата, против Решение № 118/14.07.2022 г. е основателна.

Каза се по – горе, че Решение № 118/14.07.2022 г. на териториалния директор е постановено, във връзка с Решение № 4204/23.06.2022 г. на Административен съд София - град, по адм. дело № 3994/2022 г. С това решение Съдът е констатирал неизпълнение от страна на директора на ТД – В. Т. на указанията, дадени от Административен съд – Монтана, с Решение № 103/16.03.2021 г., по адм. дело № 510/2021 г. и по тази причина (арг. чл. 177, ал. 2, вр. ал. 1 АПК) е прогласи нищожност на решението на териториалния директор - № 37/31.03.2022 г., с което е отказал да разгледа по същество жалбата от „Огоста“ АД, вх. № 20158/23.09.2021 г.

Настоящият състав на АССГ също приема от своя страна, че и.д. „директор“ на ТД на НАП – В. Т., макар да е изложил в Решение № 118/14.07.2022 г. някакви мотиви, не е изпълнил (по смисъла на чл. 177, ал. 2 , изр. първо, вр. ал. 1 АПК) дадените от Административен съд – Монтана задължителни указания. Според мотивите на Административен съд – Монтана: *„в жалбата, вх. №20158/23.09.2021 г. е налице конкретно описание на действия на публичен изпълнител, който не са пряко свързани с проведения търг и нямат пряка връзка с него, тоест не следва да бъдат разглеждани в тесен смисъл, като обжалване на търга, който е проведен, както незаконосъобразно е приел административният орган в мотивите на оспорения административен акт. Безспорно, по аргумента на чл. 256, ал.1 от ДОПК, извършената продажба чрез търг може да бъде обжалвана в 3- дневен срок от обявяването на резултатите от участник в търга, който е предложил по-висока цена от обявения за купувач, когато обявеният за купувач не е имал право да участва в търга и предложената от жалбоподателя цена е следваща цената на спечелилия, но в конкретния случай тази хипотеза не е била приложима, тъй като жалбата е била насочена с конкретизиране и доводи срещу действията на публичния изпълнител във вр. с извършена продажба чрез търг с тайно наддаване, на недвижими имоти, които са описани в жалбата, тоест тя е следвало да се разгледа при съобразяване на разпоредбата на чл. 266, ал. 1 от ДОПК, както основателно се поддържа от оспорващия. Безспорно, оспорващия е длъжник по изп. дело №12050000334/2005 г., което качество е предпоставка да има активна легитимация да обжалва всяко действие на публичния изпълнител в съответствие и по реда предвиден на чл.266, ал. 1 от ДОПК“.* **Конкретните указания към териториалния директор са** (цитат): *„...следва да изложи конкретни мотиви по наведените в жалба, вх. № 20158/23.09.2021 г. доводи и да даде отговор на въпросите, свързани с надлежното съобщаване на всички действията на публичния изпълнител, на длъжника. След като установи*

наличието или липсата на надлежно съобщаване на действията на публичния изпълнител по отношение на оспорващия, административният орган следва да съобрази процесуалната допустимост на жалбата срещу всяко от действията, описано в нея. При изследване на въпросите, свързани с надлежното съобщаване на действията на публичния изпълнител, административният орган трябва да съобрази, дали те са надлежно изпращани на заявления от длъжника и - мейл за кореспонденция, тоест дали са надлежно съобщавани. При произнасянето следва да се изследва въпросът, дали наведените в жалба вх. №20158/23.09.2021 г. твърдения за съществуването на неописани сгради в поземлен имот с идентификатор 48489.5.159 са верни, респективно кой е собственик на тези сгради и да даде отговор на поставените въпроси, свързани със собствеността на недвижимите имотите, с които се е разпоредил публичният изпълнител, като съобрази и направи анализ на правата на собственост на длъжника и на третите лица, които не са били участници в производството“.

В обстоятелствената част на Решение № 118/14.07.2022 г. териториалният директор е **отчел** следните, описани и в настоящото съдебно решение факти и обстоятелства, а именно, че: е отменил по жалба от „ТБМ – 2000“ ЕООД, с Решение № 129/30.09.2021 г. действията на публичния изпълнител и постановлението относно част от имотите, продадени на търга, касаещи имот „първи етаж от двуетажна масивна жилищна сграда със ЗП 262 кв.м. в УПИ 5609, с идентификатор 48489.5.159.6.“; са издадени съобщение за продажба, чрез търг с тайно наддаване и съобщение по чл. 243, ал. 2 ДОПК, чиито изходящи номера е объркал и които са коригирани впоследствие от заместник – директора от ТД на НАП – В. Т., с второто оспорвано Решение за поправка на очевидна фактическа грешка, № 153/05.09.2022 г. Изрично е обърнал внимание върху факта, че с Решение № 12/16.02.2022 г. е отменил, като незаконосъобразни Разпореждане за разпределение № С210012-125-0228421/20.09.2021 г. и Разпореждане за разпределение № С210012-125-0227939/20.09.2021 г., издадени от публичен изпълнител, във връзка с Решение № 654/07.02.2022 г., по адм. дело № 11731/2021 г. на Административен съд София - град. **Мотивите по същество**, изложени в оспорваното Решение № 118/14.07.2022 г. са следните (цитат, без редакторска намеса): „Протокол за въвод във владение, № С210012-115-0000226/23.09.2021 г. и Постановление за възлагане на недвижим имот, № С210012-091-0000862/17.09.2021 г. съдържат всички необходими реквизити и са издадени в предписаната от закона форма и от орган притежаващ необходимата компетентност за издаването им. Постановлението за възлагане е едностранен властнически акт, с който се удостоверява, че определен недвижим имот е възложен на купувача, при определена цена. Спазени са изискванията на ал. 2 на чл. 246 от ДОПК, като едновременно със съобщението за обявяване на публичната продажба публичният изпълнител оповестява и правилата за продажбата, размера на депозита за участие,

начина, по който следва да се внесе, и крайния срок за внасянето му. С разпоредбата на чл.246 ал. 10 от ДОПК се установява задължение на публичния изпълнител да въведе във владение купувача на имота в 7- дневен срок, въз основа на издаденото постановление за възлагане и срещу всяко лице, което се намира във владението му. Задължението за извършване на въвода във владение е определено от закона с разпоредбата на чл. 246 ал. 10 от ДОПК, изпълнението му предполага извършването на редица правни и фактически действия, насочени към реално отстраняване на длъжника от продажения на търг недвижим имот. включително и на вещите, намиращи се в него и те са част от процедурата по приключване на търга. Неизвършването им представлява неоснователно бездействие от страна на публичния изпълнител. Публичният изпълнител разполага с достатъчно законови средства, за да бъде принуден длъжника да окаже съдействие за изпълнение на възложените му по закон задължения /чл.273 от ДОПК/, като са приложими способите и средствата, предвидени в ГПК/§ 2 от ДР от ДОПК/. В случая публичният изпълнител е извършил всички действия по въвода във владение на имота и издаването на постановлението за възлагане на недвижим имот спазвайки законовите разпоредби“. Тези мотиви Съдът преценява като недопустимо абстрактни.

Жалбоподателят не е оспорил компетентността и оперативната самостоятелност на публичния изпълнител, както и формата на Постановление за възлагане на недвижим имот, № С210012-091-0000862/17.09.2021 г., от гледна точка реквизитите, регламентирани с чл. 246, ал. 7 ДОПК, но ответникът е запълнил решението си с мотиви в тази връзка. От съдържанието на процесното решение и от мотивите му, цитирани по - горе не се установява ответникът да е изследвал конкретните обстоятелства и действия на публичния изпълнител, да е обсъдил резултатите от тях и да е дал конкретни, мотивирани отговори на въпросите, който ясно дефинира Административен съд – Монтана с Решение № 103/16.03.2021 г., по адм. дело № 510/2021 г. Поради това Съдът приема, че в процесното Решение № 118/14.07.2022 г. липсват мотиви, които да сочат, че териториалният директор е изпълнил указанията на Административен съд – Монтана, да **„даде отговор на въпросите, свързани с надлежното съобщаване на всички действията на публичния изпълнител, на длъжника; да установи наличието или липсата на надлежно съобщаване на действията на публичния изпълнител по отношение на оспорващия, административният орган и да съобрази процесуалната допустимост на жалбата срещу всяко от действията, описано в нея; да даде отговори, дали наведените в жалба, вх. № 20158/23.09.2021 г. твърдения за съществуването на неописани сгради в поземлен имот с идентификатор 48489.5.159 са верни, респективно кой е собственик на тези сгради и да даде отговор на поставените въпроси, свързани със собствеността на недвижимите имотите, с които се е разпореждал публичният изпълнител, като съобрази и направи анализ на правата на собственост на длъжника и на третите лица, които не са били**

участници в производството“. Твърденията и доводите, изложени в жалбата от „Огоста“ АД, вх. № 20158/23.09.2021 г. не са изяснени и към настоящия момент. С писмената си защита пълномощникът на ответника акцентира върху представените по делото становища, с които се цели допълване мотивите на оспорваното решение. Съдържанието на тези становища обаче, не може да замести липсата на мотиви в Решение № 118/14.07.2022 г. Тъй като на оспорване пред Съда подлежи решението по чл. 267, ал. 2, т. 5 ДОПК, неизяснени остават и твърденията на жалбоподателя, касаещи действията на публичния изпълнител и законосъобразността на Постановление за възлагане по реда на чл. 253 от ДОПК № С210012-091- 0000862/17.09.2021 г. по същество, като акт, обективиращ резултат от извършени от публичния изпълнител правни действия, законосъобразността на които е оспорена. Ирелевантни са разсъжденията на юрисконсулта и в тази връзка, тъй като такива липсват като констатации и мотиви в Решение № 118/14.07.2022 г. на териториалния директор.

Процесуалният представител на ответника счита още, че част от жалбата по настоящото дело следва да бъде оставена без разглеждане, понеже с Решение № 150/30.08.2022 г. (постановено след процесното Решение № 118/14.07.2022 г.) териториалният директор частично е отменил проведения търг и постановлението за възлагане, както и протокола за въвод, по отношение на един брой етаж от сграда, с идентификатор 48489.5.159.6, собственост на свързаното дружество „ТБМ 2000“ ЕООД, а решението е предмет на адм. дело № 8874/2022 г. на АССГ, което към момента не е приключило. Съдът не приема това възражение. Жалбата от 29.07.2022 г., във връзка с която е образувано настоящото дело е против Решение № 118/14.07.2022 г., което (каза се по – горе) уж е в изпълнение Решение № 4204/23.06.2022 г. на Административен съд София - град, по адм. дело № 3994/2022 г. Няма данни ответникът да е отменил и/или изменил Решение № 118/14.07.2022 г., следователно Съдът дължи произнасяне по жалбата срещу същото, така както е заявена. Наличието на „висящо“ адм. дело № 8874/2022 г. с предмет Решение № 150/30.08.2022 г. на териториалния данъчен директор не е основание за оставяне без разглеждане жалбата по настоящото адм. дело № 7563/2022 г. Съдът по висящото дело ще следва да се съобрази с решението по адм. дело № 7563/2022 г.

Предвид изложените мотиви Съдът приема, че Решение № 118/14.07.2022 г. на директора на ТД на НАП – В. Т. представлява нищожен административен акт, по аргумент от разпоредбата на чл. 177, ал. 2, изр. първо, вр. ал. 1 АПК. Това е така, защото решението на ответника противоречи на влезлите в законна сила Решение № 4204/23.06.2022 г. на АССГ, по адм. дело № 3994/2022 г., респ. – на Решение № 103/16.03.2022 г., на Административен съд – Монтана, по адм. дело № 510/2021 г., с които са дадени задължителни (конкретни) указания, тъй като тези указания не са изпълнени.

Съдът приема за неоснователна жалбата, против Решение № 153/05.09.2022 г.

на заместник – директор от ТД на НАП – В. Т., с което е поправена очевидна фактическа грешка, допусната в процесното, основно Решение № 118/14.07.2022 г., на и.д. „директор“ на същата териториална дирекция.

Данъчно – осигурителният процесуален кодекс не урежда процесуален ред за поправяне на очевидни фактически грешки, допуснати в актове, издавани от органи по проходите. Разпоредбата на чл. 133, ал. 3 ДОПК не е приложима за процесния случай по аналогия. Възможността за поправяне на очевидна фактическа грешка е уредена с нормите на чл. 62, ал. 2 АПК, като част от Глава пета, Раздел I. Според текста, *„очевидни фактически грешки, допуснати в административния акт се поправят от органа, който го е издал и след изтичане на срока за обжалване. За поправката на очевидни фактически грешки се съобщава на заинтересованите лица. Решението за поправянето подлежи на обжалване по предвидения в този кодекс ред“*. Решение № 153/05.09.2022 г., с което са променени изходящите номера и датите на цитираните в Решение № 118/14.07.2022 г.: съобщение по чл. 243, ал. 2 ДОПК (за продажбата, предмет на процесния търг); съобщението за търга и уведомление по чл. 243, ал. 2 ДОПК е издадено от заместник – директор от ТД на НАП – В. Т., който обаче е бил упълномощен от изпълнителния директор на НАП със Заповед № ЗЦУ-1332/21.07.2022 г. След като поправянето на тези фактически грешки не е обвързано със срок и административният орган, издал решението за поправяне е материално компетентен, няма как самото решение за поправяне на фактическите грешки да бъде незаконосъобразно. Изложените от адвоката на жалбоподателя в писмената защита доводи, относно решението за поправка не се споделят от Съда. Освен това адвокатът неоснователно обосновава защитната си теза с факта, че ответникът не представи по делото погрешно посочените в Решение № 118/14.07.2022 г. съобщения от 02.02.2021 г. и от 04.02.2021 г., тъй като изясни, че те не касаят процесния случай.

В заключение - Решение № 118/14.07.2022 г. на директора на ТД на НАП – В. Т. е нищожно. Материално и процесуално законосъобразно е Решение № 153/05.09.2022 г. на заместник – директор от ТД на НАП – В. Т..

П. нищожността на Решение № 118/14.07.2022 г., на директора на ТД на НАП – В. Т. изисква (чл. 173, ал. 2 АПК) административната преписка да бъде изпратена на административния орган за изпълнение на задължителните указания, дадени с настоящото съдебно решение и свързани с тълкуването и прилагането на Закона. Тъй като изпълнителното дело понастоящем е на производство в ТД на НАП – С., административната преписка следва да бъде изпратена на директора, на същата териториална дирекция.

Уважаването на жалбата от „Огоста“ АД, по адм. дело № 7563/2022 г. и отхвърлянето на тази по адм. дело № 9031/2022 г. обуславя по принцип частична основателност на заявените от адвоката – пълномощник на дружеството претенции за присъждане на разноски. За установяване и доказване на заплатени на Адвокатско дружество „П., А. и партньори“ възнаграждения са представени (л. 552 и сл. от делото) списък по чл. 80 ГПК,

фактура № 00011889/28.10.2021 г., фактура № 00011708/20.09.2021 г., два броя авизо от „У. Б.“, за парични преводи на сумите по двете фактури. Съдът дискредитира доказателствената стойност на тези счетоводни документи като приема, че те не касаят заплатени от „Огоста“ АД адвокатски възнаграждения за процесуално представителство, именно по адм. дело № 7563/2022 г. и адм. дело № 9031/2022 г. (присъединено). Във фактура № 00011889/28.10.2021 г. изрично е записано, че е с предмет изготвяне на жалба и процесуално представителство, във връзка с Решение № 1430/01.10.2021 г., което обаче е било предмет на адм. дело № 510/2021 г., по описа на Административен съд – Монтана. Предмет на фактура № 00011708/20.09.2021 г. е „възнаграждение при започване на обжалването пред директора на ТД на НАП, чрез публичен изпълнител...“. Така посоченият предмет е дефиниран абстрактно и не дава основание да бъде прието, че фактурата касае процесуално представителство и по адм. дело № 7563/2022 г., образувано по жалбата от 29.07.2022 г. В двете фактури са представени и по адм. дело № 3994/2022 г. на АССГ, и не са уважени с Решение № 4204/23.06.2022 г. Ответникът, съразмерно на уважената част от двете жалби дължи да възстанови на жалбоподателя само разносните за държавна такса от 50 лева, заплатени по адм. дело № 7536/2022 г. При този резултат частично основателна се явява претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, досежно отхвърлената жалба по адм. дело № 9031/2022 г., което Съдът определя в размер на 300 лева, на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 10, т. 5 (изм.- ДВ, бр. 88/2022 г.) от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Водим от горните съображения и на основание чл. 268, вр. чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА по жалбата, вх. № 28501/29.07.2022 г. от „ОГОСТА“ АД НИЩОЖНОСТ на РЕШЕНИЕ № 118/14.07.2022 г., издадено от и.д. „директор“ на Териториална дирекция на НАП – В. Т..

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба, вх. № 33440/20.09.2022 г., по адм. дело № 9031/2022 г. от „Огоста“ АД, против Решение № 153/05.09.2022 г. на заместник – директор от ТД на НАП – В. Т., с което е поправена очевидна фактическа грешка, допусната в Решение № 118/14.07.2022 г., на и.д. „директор“, на същата териториална дирекция.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да възстанови на „ОГОСТА“ АД, ЕИК:[ЕИК], съразмерно на уважената част от жалбите държавната такса за образуване на адм. дело № 7563/2022 г., в размер на 50 лв. (петдесет лева).

ОСЪЖДА „ОГОСТА“ АД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение за отхвърлената жалба по адм. дело № 9031/2022 г., в размер на 300 лв. (триста лева).

ИЗПРАЩА административната преписка на директора на ТД на НАП - С. за

изпълнение на задължителните указания, дадени с настоящото съдебно решение и свързани с тълкуването и прилагането на Закона.
Съдебното решение е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: